

POWOŁYWANIE (4) *sb n*

Oba o oraz a jasne; e z tekstu nie oznaczającego é.

sg G powoływaniã (2). ◊ A powoływani(e) (2).

Sł stp brak, Cn s.v. powołanie abo powoływanie o głowę, Linde XVII w. (z Cn) s.v. powołać.

1. *Zapraszanie; przén [o wezwaniu skierowanym przez Boga do człowieka] [czyje: G pron (1), pron poss (1)] (2) : tákież był pirwey vczynił [Pan]/ gdy wzgárdzili krolowie/ biskupi/ mocarze/ á mędrkowie fwiáthá tego ono fwięte przyfcie iego á ono powoływanie iego/ ofádził fthoł fwoy profstaki/ wiefniáki/ rybitwy [aluzja do Matth 22 i Luc 14] RejPos 159v, 159v.*

2. *Wybieranie i przeznaczanie do spełnienia jakiejś roli, misji (1) : Abowiem od tych bywáią powołańi [kapłani ewanjelicy]/ ktorzy mocy powoływánia niemáią. WujJud 30v.*

3. *Oskarżanie przed sądem; citatio pro capite, contestatio, promulgatio caedis vel homicidae, protestatio, quiritalio de auctore caedis, vocatio in ius Cn (1) :*

Wyrażenie: »powoływanie zabitego« = prawdopodobnie: oskarżanie o zabójstwo (1): Item, w fcrutiniách formy: formy powoływánia zábitych SarnStat 1267.

Synonimy: 2. obieranie, wybieranie, wybor; 3. oskarżanie, pozywanie, wzywanie.

Cf POWOŁYWAĆ